

Marie Nyman

STATSANDELSREFORMEN 2010

-beräkning av statsandel till den grundläggande
utbildningen

Företagsekonomi

2011

INNEHÅLL

1. INLEDNING.....	7
1.1 Syfte och problemformulering.....	7
1.2 Avgränsningar	8
1.3 Arbetets uppläggning	8
2. STATSANDELSSYSTEMET	9
2.1 Kommunen och den grundläggande utbildningen.....	9
2.2 Statsandelssystemet innan reformen 2010	10
2.3 Statsandelsreformen 2010	12
2.3.1 Modellen med statsandelar i en enda penningström.....	14
3. BERÄKNING AV STATSANDELEN TILL GRUNDLÄGGANDE UTBILDNINGEN INNAN REFORMEN	16
3.1 Statsandelssystemet	16
3.2 Beräkning	17
3.3 Höjning av grunddel.....	18
3.4 Verktyg för uträknandet av statsandelen	20
4. BERÄKNING AV STATSANDELEN TILL GRUNDLÄGGANDE UTBILDNINGEN EFTER REFORMEN.....	23
4.1 Aktuella lagar	23
4.2 Statsandel för kommunens basservice.....	23
4.3 Höjning av grunddel.....	24
4.4 Hemkommunsersättning.....	26
4.4.1 Hemkommunsersättningsförfrågan.....	27
4.4.2 Hur hemkommunsersättningen beräknas.....	28
4.4.3 Hemkommunsersättning; exempel	29
4.5 Statsandel för driftskostnader för den grundläggande utbildningen.....	30

4.6	Verktyg för uträkandet av statsandelen	32
5.	PRAKTISK DEL	33
5.1	Beräkning av statsandel till grundläggande utbildningen i Vasa år 2009 ...	33
5.2	Beräkning av statsandel till grundläggande utbildningen i Vasa år 2010 ...	36
6.	SAMMANFATTNING	42
7.	AVSLUTNING	43
7.1	Förslag till forskning	43
	KÄLLFÖRTECKNING	44

FIGURFÖRTECKNING

Figur 1. Modellen med statsandelar i en enda penningström

Bild 2. Verktyg för uträknande av statsandel för grundläggande utbildning 2009

Bild 3. Hemkommunsersättning, beräkningskoefficienter

Bild 4. Statsandelar i en penningström/ Undervisning och kultur

Tabell 5. Hemkommunsersättning till Vasa stad del 1

Tabell 6. Hemkommunsersättning till Vasa stad del 2

VASA YRKESHÖGSKOLA

Utbildningsprogrammet för företagsekonomi

ABSTRAKT

Författare	Marie Nyman
Lärdomsprovets titel	Statsandelsreformen 2010 – beräkning av statsandel till den grundläggande utbildningen
År	2011
Språk	Svenska
Sidantal	45
Handledare	Timo Hautamäki

Detta arbete handlar om statsandelsreformen som ägt rum i Finland år 2010. Det tidigare systemet med statsandelar till kommunerna har kritiserats bland annat för att inte vara ändamålsenligt, överskådligt eller sporra till resurssnål verksamhet. Den nya reformen medför en hel del förändringar i beräkningen av kommunernas statsandelar och den så kallade modellen med statsandelar i en enda penningström har införts.

Arbetet är avgränsat till den grundläggande utbildningen i kommunen och behandlar främst beräkningen av statsandelen till grundläggande utbildningen. Avsikten med arbetet är att beskriva hur man beräknar statsandelen till den grundläggande utbildningen före och efter reformen för att visa skillnaderna mellan beräkningssätten.

Arbetet består av en teoretisk samt en praktisk del. Arbetes teoretiska del kan användas som en handbok för beräkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen, här beskrivs beräkningen enligt gällande lagstiftning både före och efter reformen. I den praktiska delen av arbetet används teorin för att i praktiken beräkna statsandelen till den grundläggande utbildningen i Vasa stad. Som exempel för hur statsandelen beräknades innan reformen har statsandelen för år 2009 beräknats. Som exempel för beräkningen efter reformen har statsandelen för år 2010 beräknats.

Ämnesord statsandel, reform, kommun, grundläggande utbildning

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
 UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
 Utbildningsprogrammet för företagsekonomi

ABSTRACT

Author	Marie Nyman
Title	The Reformation Of The State Subsidy System 2010 - Calculation of the State Subsidy to Elementary Education
Year	2011
Language	Swedish
Pages	45
Name of Supervisor	Timo Hautamäki

This thesis studied the reformation of the state subsidy system that was carried out in Finland in 2010. The previous system of state subsidies to the municipalities has been criticized for not being clear or efficient enough. Another problem is that it has not encouraged economical ways of operating. Due to the reformation quite a lot of changes have been made in the system. A new model called “Statsandelar i en enda penningström”, which can be roughly translated, “State subsidies in one cash flow” has been introduced.

The work of this thesis was limited to the elementary education in the municipality. It mainly examined the calculation of the state subsidy to the elementary education. The aim of this thesis was to explain how to calculate the state subsidy to the elementary education before and after the reformation to show the differences in the calculation modes.

The thesis consists of two parts, a theoretical study and a practical study. The theoretical part of the thesis can be used as a manual in how to calculate the state subsidy to the elementary education. The calculation was examined before and after the reformation and it was mainly based on current laws. In the practical part of the thesis the theory is used to calculate the state subsidy to the elementary education in Vasa, Finland. As an example of how the state subsidy to the elementary education was calculated before the reformation the state subsidy for the year 2009 was calculated. As an example of the calculation after the reformation the state subsidy for 2010 was calculated.

Keywords State Subsidy, Reformation, Municipality, Elementary Education

1. INLEDNING

År 2010 har en reform gällande statsandelarna till kommunerna ägt rum i Finland. I och med denna reform har ett nytt system med ”statsandelar i en enda penningström införts”.

I detta arbete kommer jag att redogöra för de huvudsakliga förändringarna som reformen för med sig. Fokus kommer att ligga på den grundläggande utbildningen i kommunen, och jag kommer att försöka klargöra vilka förändringar reformen orsakat i beräkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen. För att göra detta så tydligt som möjligt kommer jag att i den teoretiska delen av arbetet förklara hur denna statsandel räknats ut innan reformen för att sedan gå in på hur den beräknas efter reformen. Jag kommer att förklara beräkningssättet efter reformen lite mera utförligt eftersom det är mera aktuellt. För att belysa beräkningssätten och skillnaderna mellan dem ytterligare kommer jag att i den praktiska delen av arbetet använda mig av Vasa Stad som exempel. Detta genom att visa hur beräkningen av statsandelen till grundläggande utbildningen i Vasa beräknades år 2009, enligt det gamla systemet, samt hur den beräknades år 2010 när man använt sig av det nya beräkningssättet.

För att ta reda på och förklara hur statsandelen beräknas kommer jag i första hand att använda mig av gällande lagstiftning. Beräkningen av statsandel till den grundläggande utbildningen regleras i huvudsak i tre lagar:

Lag om grundläggande utbildning 1998/628,

Lag om statsandel för kommunal basservice 2009/1704 samt

Lag om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 2009/1705.

1.1 Syfte och problemformulering

Syftet med detta arbete är alltså att ta reda på hur beräkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen har förändrats i och med statsandelsreformen 2010, samt att med hjälp av Vasa stad som exempel belysa skillnaderna i praktiken.

1.2 Avgränsningar

Eftersom statsandelsreformen berör många olika områden inom kommunens ekonomi, har jag valt att fokusera på ett av dessa områden; den grundläggande utbildningen i kommunen. Orsaken till att jag valt just detta område är, att jag utfört min inriktade arbetspraktik vid Vasa stads verk för fostran och utbildning där jag arbetat med grundskolornas driftsbudget och genom detta fått en inblick i hur reformen kan påverka kommunen gällande den grundläggande utbildningen.

1.3 Arbetets uppläggning

Arbetet består av en teoretisk del och en praktisk del. Den teoretiska delen består av en presentation av statsandelssystemet som helhet samt information om hur statsandelen till den grundläggande utbildningen beräknas före och efter reformen. Meningen är att denna del skall kunna användas som grund för uträkning av den grundläggande utbildningens statsandel. Den praktiska delen i sin tur skall fungera som ett exempel på hur den teoretiska delen tillämpas. Detta har jag gjort genom att använda Vasa stad som exempel.

2. STATSANDELSSYSTEMET

Detta kapitel kommer att innehålla basfakta som kan vara bra att veta innan man går in på beräkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen. Här kommer jag att ta upp en kort beskrivning av kommunen och dess ansvar gällande grundläggande utbildningen samt vad statsandelssystemet innebär. Jag kommer också att berätta kort om reformen som helhet.

2.1 Kommunen och den grundläggande utbildningen

Finland är uppdelat i 348 kommuner vilka alla har självstyrelse och alltså rätt att uppbära skatt av sina invånare samt att själva sköta sin ekonomi. Det som begränsar självstyrelsen är de lagstadgade uppgifter som största delen av kommunens inkomster går åt till att sköta. Kommunerna har ansvar för den egna kommunens social- och hälsovård, utbildnings- och kulturtjänster, kommunens infrastruktur samt övriga välfärdstjänster. De uppgifter som kommunen enligt lagen måste sköta om kan kommunen antingen sköta själv eller så kan kommunen samarbeta med andra kommuner. De tjänster som behövs för att uppgifterna skall skötas kan kommunen också köpa av andra producenter.

(Kommunallag 2§), (Suorto, 2008)

Alla barn som är varaktigt bosatta i Finland är läropliktiga. Läroplikten börjar vid 7-års ålder och upphör när grundläggande utbildningen fullgjorts eller 10 år har gått sedan läroplikten börjat. Enligt lagen om grundläggande utbildning är alla kommuner skyldiga att ordna grundläggande utbildning och förskoleundervisning för de barn i läropliktsåldern som bor på kommunens område. Kommunen kan antingen ordna dessa tjänster själv, i samråd med andra kommuner eller skaffa tjänsterna av en registrerad sammanslutning eller stiftelse som statsrådet beviljat tillstånd att anordna undervisning. Också staten kan fungera som utbildningsanordnare. Undervisningen, läroböckerna och övriga läromedel, arbetsredskap och arbetsmaterial som hör till undervisningen skall vara avgiftsfria för eleverna.

(Lag om grundläggande utbildning 4§)

Förskoleundervisning, grundläggande utbildning, morgon- och eftermiddagsverksamhet för skolelever, gymnasieutbildning, grundläggande yrkesutbildning, läroavtalsutbildning, yrkesinriktad påbyggnadsutbildning samt utbildning inom det fria bildningsarbetet som ordnas av folkhögskolor, medborgarinstitut, sommaruniversitet, idrottsutbildningscenter och studiecentraler finansieras genom det så kallade statsandelssystemet. Till detta system hör också utbildning vid särskilda yrkesläroanstalter och yrkeshögskolor, grundläggande konstundervisning, kommunernas biblioteks-, kultur-, idrotts- och ungdomsverksamhet, museer samt teater- och orkesterverksamhet. Statsandelssystemet fungerar så att de kommuner (eller andra sammanslutningar) som ordnar undervisning och kulturverksamhet självständigt fattar beslut om användningen av pengarna. Finansieringen är alltså inte öronmärkt utan den som erhåller statsandelen beslutar självständigt om hur den skall användas. (Lag om grundläggande utbildning 43§) (Utbildningsstyrelsen)

2.2 Statsandelssystemet innan reformen 2010

Det statsandelssystem som varit i bruk fram till reformen år 2010 bygger på en tidigare reform från år 1993, då man införde statsandelar som grundar sig på kalkylerade kostnader istället för att beräkna statsandelarna utgående från kommunens faktiska kostnader. Det var också vid denna reform 1993 som kommunerna fick rätt att själva välja hur de fördelade den statsandel de tilldelades.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.8-9)

År 1996 och 1997 genomgick systemet från 1993 betydande förändringar. Nu infördes en skatteinkomstbaserad utjämning av statsandelarna. Det var också i det här skedet som man införde systemet där statsandelen till kommunen bestäms så att man från den statsandelsgrund som räknas ut på kalkylerade kostnader och priser per enhet som används för beräkning av statsandelen drar av kommunens självfinansiering. Självfinansieringen per invånare är lika stor i alla kommuner.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.9)

De kommunala tjänsterna finansieras alltså genom statsandelar och statsandelssystemet har bestått av tre lagstiftningsblock inom förvaltningsområdet. Finansministeriet ansvarade för den allmänna statsandelen, utjämningen av statsandelar utgående från skatteinkomsterna samt finansieringsunderstöd enligt prövning. De två övriga delarna bestod av statsandelar enligt lagen om planering av och statsandel till social- och hälsovården samt statliga bidrag inom undervisningsministeriets förvaltningsområde. Inom de här två områdena bestämdes kommunens statsandel så att de kalkylerade kostnaderna och prisen per enhet som utgör grunden för statsandelen minskas med självfinansieringsdelen för respektive förvaltningsområde.

(Regeringens, Rp 174/2009, proposition sid.9)

Kostnaderna och priserna per enhet har varierat beroende på åldersgrupper och utbildningsformer för att kommunerna skulle få kompensation för de skillnaderna som finns mellan kommuner beroende på omgivningsfaktorer och servicebehov. Skillnaderna i kommunens inkomstbas jämnades ut genom den skatteinkomstbaserade utjämningen av statsandelar medan skillnaderna i kommunernas utgifter jämnades ut genom de lika stora självfinansieringsandelarna. De sektorspecifika procentsatserna för statsandelar angav alltså med vilka andelar stat och kommun finansierar tjänster i hela Finland och säger inget om hur stor del staten finansierar av basservicen i olika kommuner.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009 , sid. 8-9)

Det statsandelssystem för driftskostnader som fram till år 2009 har varit i bruk består av följande delar; en allmän statsandel, statsandelar för social och hälsovård, statsandelar för undervisning och kultur samt utjämning av statsandelar på basis av skatteinkomster.

(Statsandelssystemet t.o.m 2009 Finlands kommunförbund)

Den allmänna delen består av en grunddel samt ett flertal tillägg och beräknas som produkten av invånarantalet i kommunen och det genomsnittliga belopp som årligen fastsätts av statsrådet. Specialtilläggen ges för faktorer som höjer kommunens kostnader men som kommunen inte själv kan påverka. Dessa

specialtillägg är skärgårdstillägg, fjärrortstillägg, strukturtillägg för tätorter, språktillägg samt tillägg för betydande förändring i invånarantal. Då man adderar ihop alla kalkylerade kostnader och därifrån dra bort kommunens finansieringsandel euro per invånare får man sedan statsandelens belopp. (www.kommunerna.net , Björkqvall Jan, Statsandelssystemet t.o.m. 2009)

Den allmänna statsandelen baserar sig inte på kalkylerade kostnader till skillnad från de uppgiftsbaserade statsandelarna. Den allmänna statsandelen justeras inte utgående från den kostnadsfördelningen som föreskrivs i lagen om statsandelar till kommunerna. Det genomsnittliga eurobeloppet justeras däremot enligt kostnadsnivån.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid. 10)

2.3 Statsandelsreformen 2010

Det tidigare statsandelssystemet, som baserar sig på en reform från år 1993, har kritiserats för att inte vara tillräckligt ändamålsenligt och överskådligt. Systemet har dessutom kritiserats för att inte sporra till resurssnål verksamhet. Detta system har administrerats av tre olika ministerier vilket har ökat sektortänkandet och den kombinerade effekten har inte alltid kunnat uppnå de mål som man ställt upp. Undervisnings- och kulturverksamhetens statsandelssystem har betraktats som invecklat och svårt att förstå eftersom att bestämningsgrunderna och graderingskoefficienterna varit så många. Kommunerna har dessutom kunnat påverka sin statsandel eftersom att det kalkylerade priset per enhet inom statsandelssystemet höjts när det gäller specialelever och handikappade elever och kommunerna då sporrats till att klassificera elever som specialelever eller handikappade elever. Eftersom att finansieringen betalats ut direkt åt utbildningsanordnarna har finansieringen av den utbildning som ordnas av någon annan än kommunen inte varit genomblickbar ur kommunsynpunkt. Med reformen 2010 har man haft som mål att göra systemet enklare, mera genomskådligt och mera sporrande.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid. 40)

I och med reformen har statsandelarna för social- och hälsovård, förskola, grundläggande utbildning, bibliotek och kulturväsende samt den tidigare allmänna

statsandelen slagits ihop till vad man kallar ”statsandelar i en enda penningström” som administreras av finansministeriet.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.46)

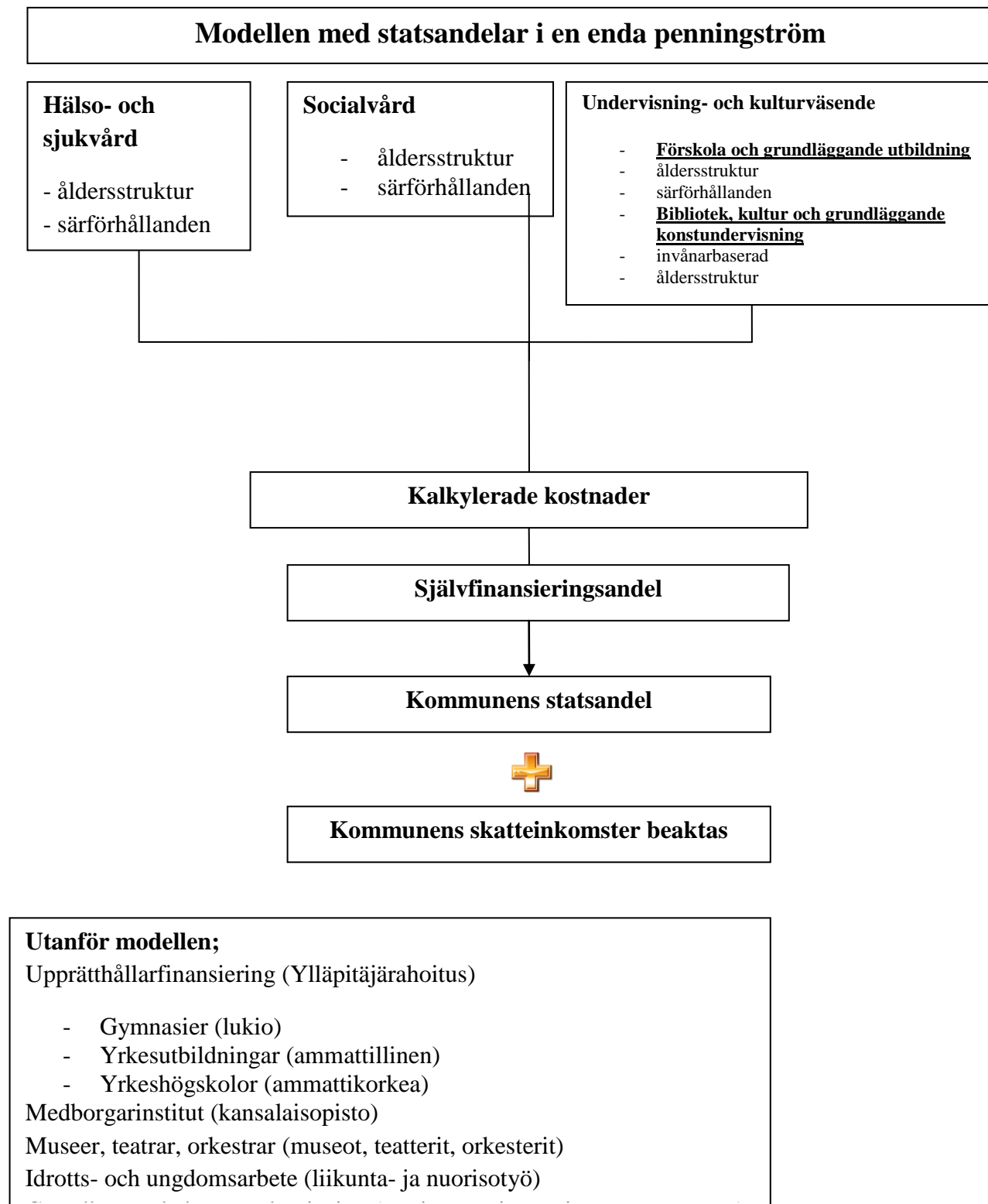
De huvudsakliga förändringarna i och med reformen är, att statsandelarna sammanförs inom finansministeriets förvaltningsområde, bestämningsgrunderna när det gäller förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen blir invånarbaserade, ett hemkommunsersättningssystem införs, tilläggsdelar för särskilt gles bosättning, skärgårdskommuner och kommuner i samernas hembygdsområde införs samt att man tar i bruk en gemensam statsandelsprocent.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.47)

Reformen har genomförts kostnadsneutralt. Förändringar i kostnadsfördelningen mellan kommunen och staten eller kommunerna emellan skall inte förekomma. Eventuella effekter av systemförändringen gottgörs eller avdras beroende på om förändringen leder till ”vinst” eller ”förlust”.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.8)

2.3.1 Modellen med statsandelar i en enda penningström

Utanför modellen;

Upprätthållarfinansiering (Ylläpitiäjärahoitus)

- Gymnasier (lukio)
- Yrkesutbildningar (ammattillinen)
- Yrkeshögskolor (ammattikorkea)

Medborgarinstitut (kansalaisopisto)

Museer, teatrar, orkestrar (museot, teatterit, orkesterit)

Idrotts- och ungdomsarbete (liikunta- ja nuorisotyö)

(Figur 1. Modellen med statsandelar i en enda penningström. Omarbetad från Källa; Suorto 2008 (s. 42) och Heikkilä, 2009)

I modellen med statsandelar i en enda penningström ingår den allmänna delen med förhöjningar samt de kalkylerade kostnaderna för social- och hälsovårdssektorn, förskolor, grundläggande utbildningen, bibliotek, den invånarbaserade grundundervisningen i konst samt det allmänna kulturväsendet. Till modellen hör också utjämning av statsandelar baserat på skatteinkomster, tillägg för kommuner med särskilt gles bosättning, skärgårdskommuner och kommuner inom samernas hembygdsområde. Också hemkommunsersättningarna är en del av det nya systemet och dessa ersättningsutgifter och – inkomster påförs kommunen centraliserat.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.48)

Statsandelssystemet baserar sig på kalkylmässighet vilket innebär att kommunerna inte genom sina egna beslut kan påverka andelen som tilldelas dem. Då kommunerna inte kan påverka andelen kommer de att arbeta mera resurssnålt eftersom att en resurssnål verksamhet inte minskar statsandelen och höga kostnader för verksamheten inte heller ökar den. Pengarna som kommunerna får från statsandelarna är inte avsedda för något speciellt ändamål och kommunerna kan själv välja hur de fördelar dem. Detta gör att statsandelssystemets styreffekt är liten.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.9)

3. BERÄKNING AV STATSANDELEN TILL GRUNDLÄGGANDE UTBILDNINGEN INNAN REFORMEN

I detta kapitel kommer jag att redogöra för hur statsandelen till grundläggande utbildningen beräknades enligt det gamla statsandelssystemet, det vill säga innan reformen 2010.

3.1 Statsandelssystemet

Det gamla statsandelssystemet för driftskostnader bestod som tidigare nämnts av följande delar; en allmän statsandel, statsandelar för social och hälsovård, statsandelar för undervisning och kultur samt utjämning av statsandelar på basis av skatteinkomster.

(Statsandelssystemet t.o.m 2009 Finlands kommunförbund)

Till driftskostnaderna för den grundläggande utbildningen hör olika kostnader för förvaltning, undervisning och fastigheter. Vilka kostnader som hör till driftskostnaderna och vilka beräkningsgrunder som använts kan man få fram genom att studera stadens driftsbudget för den grundläggande utbildningen. Den största utgiftsposten är personalkostnaderna för undervisningen. Även fastighetshyror, städkostnader, matservice och elevtransporterna är betydande kostnadsposter. Övriga driftskostnader för förvaltningen är kostnader för t.ex. reseersättningar, annonsering, tryckning, post och kontorsmaterial. Till kostnaderna för undervisning räknar man i första hand kostnader för tjänster som personalutbildning, reseersättningar, hyror för maskiner och inventarier, transporter och verksamhet utanför skolan och för material så som inventarier, litteratur, läroböcker, kontors-, undervisnings- och arbetsmaterial samt underhåll av maskiner och inventarier. Driftskostnader för fastigheter är kostnader för inventarier, sanitetsförnödenheter, handduktjänster, underhåll av tomt och byggnader, reseersättningar samt kostnader för övriga förnödenheter.

(Vasa stads driftsbudget för grundläggande utbildning för år 2010)

Statsandelar för undervisnings- och kulturväsendet beviljas och betalas ut till verksamhetens upprätthållare. Detta system baserar sig på ett pris per enhet och

statsandelen räknas ut genom skillnaden mellan kalkylerade kostnaderna för den verksamhet som kommunen upprätthåller och kommunens finansieringsandel. De kalkylerade kostnaderna räknas ut som produkten av det fastställda priset per enhet och antalet enheter medan finansieringsandelen beräknas per invånare och är lika i alla kommuner. Den andel av de kalkylerade kostnaderna som kommunen själv skall finansiera räknas ut per invånare separat för undervisningsverksamhet och bibliotek och separat för kulturverksamhet och grundläggande konstundervisning som får statsandel per invånare. Kommunens finansieringsandel för utbildnings- och biblioteksväsendet beräknas genom att addera eurobeloppen för statsandelsgrunderna för kommuner, samkommuner, privata utbildningsanordnare och statlig grundläggande utbildning, gymnasieutbildning, grundläggande yrkesutbildning i form av läroanstalt och läroavtal, yrkeshögskolor, bibliotek. Beloppet divideras med antalet invånare i hela landet och multipliceras sedan med kommunens invånarantal. År 2008-2011 är, enligt detta, kommunens finansieringsandel 58,11 %.

(Statandelssystemet t.o.m 2009 Finlands kommunförbund, Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.18)

3.2 Beräkning

Finansieringen av den grundläggande utbildningens driftskostnader beräknas utgående från antalet elever och per elev på basis av priset per enhet så som bestäms i finansieringslagen. Priset per enhet, som bestäms skilt för alla kommuner, beror på kommunens befolkningstäthet, tvåspråkighet, andel skärgård, antal elever som går i årskurs 7-9, antal elever som får specialundervisning eftersom de till följd av handikapp, sjukdom, försenad utveckling, störningar i känslolivet eller av någon annan jämförbar orsak annars inte kan undervisas, antal elever som deltar i undervisning på svenska samt antal elever med ett främmande språk som modersmål. Utöver detta påverkas priserna för de elever i årskurs 1-6, som bor i glest bebyggda kommuner eller skärgårdskommuner och där antalet elever i skolan är under 80 stycken samt för de elever i årskurs 7-9 åt vilka ordnas, i kommunen, undervisning åt mindre än 180 elever på samma språk. Dessa övriga priser har jämnats ut med en särskild koefficient enligt det genomsnittliga priset

per enhet. Koefficienterna för de olika faktorerna för priserna per enhet finns i finansieringsförordningen.

(Regeringens proposition Rp 174/2009, sid. 20, Lag om grundläggande utbildning 17§)

Priset per enhet, som årligen justeras, fastslås vart fjärde år och baserar sig på landsomfattande faktiska driftskostnader. År 2009 baserade sig de genomsnittliga priserna per enhet på den förordning som utfärdats i september 2008 (605/2008) av statsrådet. Övriga priser per enhet baserade sig på ett beslut från undervisningsministeriet, detta beslut baserar sig i sin tur på statens budgetproposition 15.9.2008. De flesta priserna indexjusterades från året innan enligt budgetpropositionen med 3,9 %, vissa priser baserade sig dock helt på budgetpropositionen. Det genomsnittliga priset per enhet för grundläggande utbildningen år 2009 var 6 503,76 € / elev.

(Finlands kommunförbund, Utbildningsstyrelsen)

3.3 Höjning av grunddel

De kalkylerade kostnaderna för den grundläggande utbildningen beräknas genom att man multiplicerar ett grundpris, det genomsnittliga priset per enhet, med 0,77. År 2009 skulle detta alltså innebära att 0,77 multipliceras med 6 503,76€. Detta ger grunddelen per elev. För att beräkna den totala grunddelen multipliceras summan med antalet elever. Till denna grunddel adderas sedan de höjningar som är beroende av de faktorer som tidigare nämnts och som priset per enhet är beroende av.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.9-10)

Förhöjningarna bestäms enligt följande;

Kommunens befolkningstäthet innebär invånarantalet per landkvadratkilometer. Ifall befolkningstätheten är mindre än 40 höjs grundpriset med det belopp som fås när man multiplicerar grundpriset med den koefficient som fås av produkten av 0,1 och höjningsfaktorn för befolkningstäthet. (Denna höjningsfaktor fås genom skillnaden mellan den naturliga logaritmen av 40 och den naturliga logaritmen av kommunens befolkningstäthet.) I skärgårdskommuner samt kommuner där

befolkningstätheten är under tre med det belopp som fås genom att multiplicera talet 0,003 med produkten av grundpriset priset per enhet och skolnätsfaktorn per elev i kommunen. I sådana fall där befolkningstätheten i en kommun, som inte är en skärgårdskommun, är mindre än 4 men större än 3 multipliceras produkten med det tal som fås när 4 subtraheras med befolkningstätheten i kommunen.

Talet för skolnätsfaktorn per elev är följande;

Gällande skolor med färre än 80 elever och elever som får undervisning i årskurs 1—6 och förskoleundervisning (11-årig läroplikt) det tal som fås när skillnaden mellan talet 80 och det totala antalet elever i skolan multipliceras med 1,2.

När det gäller kommuner och samkommuner som ordnar undervisning på samma språk för mindre än 180 elever i årskurs 7—9 och eleverna som får undervisning på detta språk, det tal som fås när skillnaden mellan talet 180 och antalet nämnda elever multipliceras med 0,6, dock högst 60.

För de elever som inte nämns här är talet för skolnätsfaktorn per elev 0.

När det gäller elever som får specialundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning tillämpas inte talet per elev för skolnätsfaktorn.

I tvåspråkiga kommuner höjs grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med 0,04.

I skärgårdskommuner där minst hälften av befolkningen inte har fast vägförbindelse till fastlandet höjs grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med 0,25. I övriga skärgårdskommuner multipliceras grundpriset istället med 0,06.

Grunddelen höjs dessutom per elev med ett tal som fås då följande belopp beräknas och man sedan dividerar summan med antalet elever i grundläggande utbildningen;

- produkten av 0,3 och grundpriset multiplicerat med elevantalet i årskurserna 7—9,
- produkten av 4,0 och grundpriset multiplicerat med antalet mycket gravt utvecklingshämjade elever (11-årig läroplikt),

- produkten av 2,5 och grundpriset multiplicerat med antalet elever andra funktionshämjade elever (11-årig läroplikt),
- produkten av 0,5 och grundpriset multiplicerat med antalet andra elever i specialundervisning,
- produkten av 0,12 och grundpriset multiplicerat med antalet elever som deltar i undervisningen på svenska,
- produkten av 0,2 och grundpriset multiplicerat med antalet elever som har ett främmande språk som modersmål (annat modersmål än finska, svenska eller samiska).

De skillnader som uppkommer i kommunernas inkomster, utjämnas genom utjämning av statsandelarna. Detta för att trygga kommunernas kalkylerade skatteinkomster per invånare som skall vara 91,86 av medeltalet av skatteinkomsten per invånare i hela landet. Kommunerna kan antingen tilldelas utjämningsstillägg eller så görs ett utjämningsavdrag för att utjämningsgränsen skall nås.

(Regeringens proposition, Rp 174/2009, sid.9-10)

3.4 Verktyg för uträknandet av statsandelen

På kommunerna.net finns det verktyg i form av Excel-filer för uträknande av statsandelarna. Med hjälp av dessa verktyg kan man beräkna alla olika beståndsdelar av den statsandel som kommunen tilldelas. Eftersom pris per enhet och aktuella koefficienter finns färdigt inmatade och formlerna är färdigt uppgjorda är det behändigt att bara mata in kommunens fakta och få statsandelen beräknad automatiskt. Tabellerna som finns på de följande sidorna är direkt hämtade från en av dessa Excel-filer och den visar vilka uppgifter som skall matas in och vilka koefficienter som används vid beräkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen år 2009. Förutom dessa tabeller, finns det för grundläggande utbildning ytterligare en tabell som enbart skall fyllas i ifall befolkningstätheten i kommunen är mindre än 4 eller ifall det är frågan om en skärgårdskommun.

STATSANDEL FÖR GRUNDLÄGGANDE UTBILDNING 2009

(Färgade fält ifylls)

Kommun:

PRIS PER ENHET

	Inmatning av upp- gifter	Koeffici- enter	Pris per enhet
Nationella uppgifter:			
Genomsnittligt pris per enhet	6 503,77	0,77	5 007,90
Utjämningskoefficient	0,9571299		
Uppgifter från kommunen:			
Befolkningstäthet		#OGILTIGT!	0,00
Elevantal i grundl.utb. (ej 18 år fyllda)			
Varav:			
- Antal elever i åk 7 - 9		0,30	0,00
- antal gravt handikappade		4,00	0,00
- Antal övriga handikappade		2,50	0,00
- Övriga specialundervisningselever		0,50	0,00
- Elever i svenskspråkiga skolor		0,12	0,00
- Elever med främmande modersmål		0,20	0,00
Skärgårdskommun 1 (om är, värde=1)		0,06	0,00
Skärgårdskommun 2 (om är, värde=1)		0,25	0,00
Tvåspråkig kommun (om är, värde=1)		0,04	0,00
Skolnätets inverkan på priset per enhet			#DIVISION/0!
Pris per enhet före utjämning			0,00
Pris per enhet efter utjämning			0,00
Förhöjning enligt prövning		% , effekt:	0,00
Övriga tillägg per elev			
Slutligt pris per enhet			0,00
Förskolans pris per enhet (91 %)			0,00
Pris per enhet för elev som fyllt 18 år (60 %)			0,00

KALKYLERAD STATSANDELSGRUND

Uppskattat antal elever i grundläggande utbildning
20.9.2008:

Uppskattad elevmängd 20.9.2009:

Antal invandrarelever i förberedande undervisning:

Kalkylerad statsandelsgrund för grundläggande utbildning:

0 €

Uppskattat antal elever som fyllt 18 år 20.9.2008:

Uppskattat antal 18 år fyllda elever 20.9.2009:

Statsandelsgrund för elever som fyllt 18 år:

0 €

Uppskattat antal elever inom förskoleundervisning
20.9.2008:

Uppskattat antal förskoleelever 20.9.2009:

Statsandelsgrund för förskoleundervisningen:

0

Statsandelsgrund sammanlagt (överförs till sammandraget):

0 €

(Bild 2. Verktyg för uträknande av statsandel för grundläggande utbildning 2009.

Källa;Finlands kommunförbund)

4. BERÄKNING AV STATSANDELEN TILL GRUNDLÄGGANDE UTBILDNINGEN EFTER REFORMEN

Detta kapitel kommer att beskriva, hur statsandelen till den grundläggande utbildningen beräknas efter reformen 2010, samt vad som tas upp om beräkningen i aktuella lagar. Eftersom detta efter år 2010 är beräkningssättet som kommer att användas kommer beskrivningen delvis vara mera ingående än beskrivningen av det tidigare beräkningssättet.

4.1 Aktuella lagar

Den grundläggande utbildningen och läroplikten regleras i lagen om grundläggande utbildning. I denna lag bestäms det även om hur finansieringen för denna utbildning skall gå till och hur statsandelen skall beviljas.

Enligt lagen om grundläggande utbildning skall statsandel för förskoleundervisning och grundläggande utbildning beviljas enligt lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009). Annan finansiering för driftskostnaderna för förskoleundervisning och grundläggande utbildning skall beviljas enligt lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009).

(Lag om grundläggande utbildning, 43§)

4.2 Statsandel för kommunens basservice

Beräkningen av den statsandel som beviljas kommunerna för att de skall kunna sköta om basservicen i kommunen regleras alltså i lagen om statsandel för kommunal basservice. Denna statsandel räknas ut baserat på fem bestämda grunder. Dessa grunder är:

grunderna för bestämmandet av den allmänna delen,
de kalkylerade kostnaderna för social- och hälsovården,
de kalkylerade kostnaderna för förskoleundervisning och grundläggande utbildning samt allmänna bibliotek,

bestämningsgrunderna för grundläggande konstundervisning och allmän kulturverksamhet samt grunderna för bestämmande av tilläggsdelar på basis av särskilt gles bosättning samt för skärgårdskommuner och kommuner inom samernas hembygdsområde. I detta arbete är det först och främst grunderna för beräkningen av de kalkylerade kostnaderna för den grundläggande utbildningen som jag kommer att fokusera på. (Lag om statsandel för kommunal basservice, 5§)

För att beräkna förskoleundervisningens och den grundläggande utbildningens kalkylerade kostnader beräknas en grunddel samt förhöjningar till denna. Grunddelen fås genom att man multiplicerar ett totalt grundpris med 0,77. Vad grundpriset innebär finns definierat i lagen om statsandel för kommunal basservice och definitionen lyder; ”Grundpriset är den kalkylerade grund per invånare som används som underlag för de kalkylerade kostnader som kommunens statsandel baserar sig på eller det pris per invånare som används som grund för bestämmandet av kommunens statsandel”. Det kalkylerade genomsnittliga grundpriset år 2010 var 6 604,64 €. Detta grundpris skall multipliceras med det totala invånarantalet i åldern 6-15 år. Antalet 6-åringar i kommunen tas i beaktande genom att man multiplicerar dem med 0,91. Detta ger då det totala grundpriset som multipliceras med 0,77. Grundpriset är indexjusterat och baserar sig på givna förordningar, statsbudgeten samt kompletteringar till statsbudgeten. Till grunddelen adderas sedan eventuella höjningar.

(Lag om statsandel för kommunal basservice, 22§)

4.3 Höjning av grunddel

Det finns en del faktorer som kan höja grunddelen, dessa faktorer som inverkar på höjningen av grunddelen är kommunens befolkningstäthet, tvåspråkighet, karaktär av skärgård, andelen invånare i åldern 13-15 år, andelen svenskspråkiga invånare i åldern 6-15 år samt andelen invånare med ett främmande språk som modersmål i åldern 6-15 år.

(Lag om statsandel för kommunal basservice, kap.5)

Förhöjningarna bestäms enligt följande;

Kommunens befolkningstäthet innebär invånarantalet per landkvadratkilometer. Ifall befolkningstätheten är mindre än 40 höjs grunddelen med det belopp som fås när man multiplicerar grundpriset med den koefficient som fås av produkten av 0,1 och höjningsfaktorn för befolkningstäthet. (Denna höjningsfaktor fås genom skillnaden mellan den naturliga logaritmen av 40 och den naturliga logaritmen av kommunens befolkningstäthet.) Ifall befolkningstätheten i kommunen är mindre än 4 höjs grundpriset dessutom med den koefficient som fås när man multiplicerar höjningsfaktorn för befolkningstäthet med 0,017. I sådana fall där befolkningstätheten i kommunen är mindre än 4 men större än 3 multipliceras produkten med det tal som fås när 4 subtraheras med befolkningstätheten i kommunen.

I tvåspråkiga kommuner höjs grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med 0,04.

I skärgårdskommuner där minst hälften av befolkningen inte har fast vägförbindelse till fastlandet höjs grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med 0,25. I övriga skärgårdskommuner multipliceras grundpriset istället med 0,06.

När det gäller antalet 13–15-åringar i kommunen höjer de grunddelen genom att grundpriset multipliceras med en koefficient som fås genom att dividera antalet 13–15-åringar i kommunen med antalet 6-15-åringar i kommunen och multiplicera denna kvot med 0,30.

Kommunens svenskspråkighet höjer grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med den koefficient som fås när antalet svenskspråkiga 6-15-åringar i kommunen divideras med kommunens totala antal 6-15-åringar och denna kvot multipliceras med 0,12.

Andelen personer med främmande språk som modersmål höjer grunddelen med summan av grundpriset multiplicerat med den koefficient som fås när antalet 6-15-åringar med främmande språk som modersmål i kommunen divideras med det

totala antalet 6-15-åringar i kommunen och denna kvot multipliceras med 0,2.
(Lag om statsandel för kommunal basservice, kap.5)

4.4 Hemkommunsersättning

I lagen om statsandel för kommunal basservice regleras även den s.k. hemkommunsersättningen som införts i och med statsandelsreformen.

Hemkommunsersättningssystemet som införs i och med reformen innebär att kommunerna i de fall där elever från hemkommunen går i en skola som upprätthålls av en annan kommun eller annan utbildningsanordnare skall betala en ersättning till den andra utbildningsanordnaren. Hemkommunsersättningarna, hur de bestäms och när och hur de skall betalas ut, regleras i lagen om statsandel för kommunal basservice.

(Lag om statsandel för kommunal basservice 37§)

Hemkommunsersättning skall betalas ifall förskoleundervisning eller grundläggande utbildning vid utgången av året före det år som föregått finansåret ordnats av någon annan än hemkommunen för en elev mellan 6 och 15 år, eller för någon annan som fullgör sin läroplikt. Elevens hemkommun skall betala hemkommunsersättningen till kommunen eller eventuell annan utbildningsanordnare i fråga. En annan utbildningsordnare än en kommun kan vara en samkommun, en registrerad sammanslutning eller stiftelse som enligt lagen om grundläggande utbildning fått tillstånd att ordna utbildning, ett universitet eller staten. Däremot är kommunen inte skyldig att betala hemkommunsersättning för de elever som är under 6 år och fullgör förlängd läroplikt. Förlängd läroplikt innebär att en elev p.g.a. sjukdom eller handikapp inte kan uppnå de mål som ställts för den grundläggande utbildningen 9 år och därför blir läropliktig ett år tidigare. Läroplikten fortgår då i 11 år. Kommunens skyldighet att betala hemkommunsersättning för en elev upphör vid ingången av den månad som följer på månaden då utbildningen upphört.

(Lag om statsandel för kommunal basservice 1§, 37§, Lag om grundläggande utbildning 25§)

Hemkommunsersättningarna sköts centraliserat genom ett så kallat ”clearingsystem”. I detta system meddelar kommunerna varje år åt Statistikcentralen ålder och hemortsuppgifter gällande de 6-15 åringar och andra läropliktiga för vilka de ordnat förskoleundervisning och grundläggande utbildning. För varje kommun har fastställts en grunddel för hemkommunsersättningen, vad den slutliga ersättningen sedan blir är beroende av elevens ålder. Eftersom kostnader för och inkomster av ersättningarna betalas och avdras centraliserat baserat på vad utbildningsanordnarna uppgett för elevuppgifter behöver kommunerna inte själva sköta faktureringen. Den finansiering som anordnare av privat undervisning erhåller kommer i och med systemet med hemkommunsersättningar att i viss mån förändras.

(Kommunernas statsandelsreform 2010 Finlands kommunförbund)

Hemkommunsersättningen baserar sig nu på de kalkylmässiga kostnaderna i elevens hemkommun, tidigare har enhetspriset baserat sig på enhetspriset i den kommunen där läroinrättningen var belägen. Detta innebär att beloppet för elevernas ersättningar kommer att variera, beroende på vilken kommun som är deras hemkommun. Kommunerna och utbildningsanordnarna kan också, om de så önskar, komma överens om hemkommunsersättningen på annat sätt än vad som föreskrivs.

(Finlands kommunförbund)

4.4.1 Hemkommunsersättningsförfrågan

Kommunerna meddelar genom en hemkommunsersättningsförfrågan, som finansministeriet gör genom statistikcentralen, hur många elever som finns inom den grundläggande utbildningen i den egna kommunen. Både de elever som kommer från den egna kommunen och elever som kommer från någon annan kommun och som man alltså har rätt att få hemkommunsersättning för skall kommunen meddela om. Denna förfrågan görs 1-20 februari och gäller läget den 31 december året innan. Hemkommunsersättningarna baserar sig på den information som finansministeriet får in genom denna förfrågan. Ifall kommunen i ett senare skede märker att elevantalet de anmält inte stämmer skall kommunen

själv kontakta den kommunen, där eleven som får utbildning i kommunen, kommer från och komma överens om hemkommunsersättningen.

Den kommunen som ordnar utbildningen har rätt att få hemkommunsersättningen utbetald med 1,5 års dröjsmål för så många år som eleven i fråga har fått utbildning i kommunen.

(Lehtonen, 2010)

I det tidigare systemet har den slutliga statsandelsfinansieringen baserat sig på ett medeltal av elevmängden den 20 september under räkenskapsåret och motsvarande dag året innan räkenskapsåret. I det nya systemet baserar sig alltså hemkommunsersättningarna från och med år 2011 på elevmängden den 31 december året före det år som föregår räkenskapsåret. Detta innebär att hemkommunsersättningarna baserar sig på äldre elevstatistik med en eftersläpning på i snitt ett och ett halvt år. Eftersläpningen borde dock automatiskt komma att jämna ut sig i slutändan vilket innebär att skilda ersättningar för att kompensera eftersläpningen inte är nödvändiga.

(Björkwall, 2010)

4.4.2 Hur hemkommunsersättningen beräknas

Hemkommunsersättningens grunddel beräknas så att man fördelar de kalkylerade kostnaderna för förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen på det vägda elevantalet. Det vägda elevantalet får man genom att ta ((antalet 6-åringar * 0,91) + (antalet 7-12-åringar) + (antalet 13-15-åringar * 1,35)).

Hemkommunsersättningarna, utgifter och inkomster, får man genom att utbildningsanordnarna anmäler antalet elever och sedan höja grunddelen enligt följande;

Ålder	Koefficient
6-åring	0,91
7-12-åring	1,00
13-15-åring	1,35

(Bild 3. Hemkommunsersättning, beräkningskoefficienter. Källa; Lag om statsandel för kommunal basservice 38§)

alltså för 6-åringar; $0,91 * \text{hemkommunsersättningens grunddel} * \text{antalet 6-åringar}$, för 7-12 åringar; $1 * \text{hemkommunsersättningens grunddel} * \text{antalet 7-12-åringar}$ och för 13-15 åringar; $1,35 * \text{hemkommunsersättningens grunddel} * \text{antalet 13-15-åringar}$.

(Lag om statsandel för kommunal basservice 38§)

4.4.3 Hemkommunsersättning; exempel

Exempel på hur hemkommunsersättningen för en elev fungerar;

En elev från kommun A börjar i en skola där grundläggande utbildning ordnas av kommun B. Eleven från kommun A börjar på årskurs 7 i augusti år 2009.

Kommun B skall anmäla eleven i hemkommunsersättningsförfrågan till finansministeriet 1-20 februari 2010 gällande läget 31 december 2009. Kommun B får ersättning för eleven av elevens hemkommun A år 2011.

Hemkommunsersättningsutgifterna minskar kommun A:s statsandel för den kommunala basservicen med det belopp som motsvarar hemkommunsersättningen och höjer på samma sätt kommun B:s statsandel för kommunal basservice med motsvarande eurobelopp. Ifall eleven fortsätter sin grundläggande utbildning i årskurs 8 och 9 i kommun B anmäler kommun B på samma sätt eleven i hemkommunsersättningsförfrågan 1-20 februari 2011 gällande läget 31 december 2010 och nästa år 1-20 februari 2012 gällande läget 31 december 2011. Kommun B får hemkommunsersättning från elevens hemkommun A år 2012 och år 2013. Alltså gick eleven, med hemkommun A, årskurs 7-9 från augusti 2009 till juli 2012 i skola för grundläggande utbildning som ordnades av kommun B. Detta innebär att kommun B fick hemkommunsersättning av kommun A för eleven under de 3 åren 2011-2013.

(Lehtonen, 2010)

Exempel på specialfall gällande hemkommunsersättningen för en elev; Om en elev byter skola under jullovet och eleven innan årsskiftet gjort en anmälan till sin gamla skola gällande flytten till en ny skola är det den nya skolan som skall

anmäla om eleven i hemkommunsersättningsförfrågan för förskoleundervisning och grundläggande utbildning till finansministeriet. Men om eleven inte innan årsskiftet har anmält till sin gamla skola gällande flytten till en ny skola, är det den gamla skolan som skall anmäla eleven i hemkommunsersättningsförfrågan för förskoleundervisning och grundläggande utbildning.

(Lehtonen, 2010)

4.5 Statsandel för driftskostnader för den grundläggande utbildningen

Lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009) tillämpas på statsandelen för driftskostnaderna för den grundläggande utbildning som lagen om grundläggande utbildning avser. Gällande grundläggande utbildning bestäms finansieringen av följande; påbyggnadsundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning, förberedande undervisning för invandrare som ordnas före grundläggande utbildning, förskoleundervisning och grundläggande utbildning för andra än läropliktiga, utbildning elever med förlängd läroplikt, undervisning utomlands, grundläggande utbildning för gravt handikappade och grundläggande utbildning vid internatskola samt flexibel grundläggande utbildning baserat på elevantal och det pris per enhet som bestämts per elev. De per elev bestämda priserna per enhet fastställs varje år av undervisningsministeriet.

(Lag om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 5§)

Beräkning av finansieringen enligt lag om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet;

När det gäller påbyggnadsundervisning enligt lagen om grundläggande utbildning beräknas beloppet som kommunen tilldelas genom att multiplicera den kommuns, där utbildning ordnas, grunddel för hemkommunsersättning med 1,21 och sedan multiplicera denna produkt med det antal elever, som får påbyggnadsundervisning.

Beloppet som kommunen tilldelas för den förberedande undervisning för invandrare som ordnas före grundläggande utbildning, beräknas genom att multiplicera den kommuns, där utbildning ordnas, grunddel för

hemkommunsersättning med 2,39. Dock är 2010 ett undantag, efter detta år kommer koefficienten att vara 2,0. Denna produkt multipliceras sedan med antalet elever.

Gällande förskoleundervisning och grundläggande utbildning för andra än läropliktiga beviljas kommunen i huvudsak det belopp som fås genom att multiplicera den kommuns, där utbildning ordnas, grunddel för hemkommunsersättning med 1,35 och sedan multiplicera denna produkt med elevantalet. Grunddelen av hemkommunsersättningen skall dock minskas med 49 % i alla fall förutom när det gäller studeranden vid internatskolor eller inom förskoleundervisning. Ifall det är frågan om elever som endast skall slutföra ett eller flera läroämnen som ingår i grundläggande utbildningen tilldelas utbildningsanordnaren ett belopp som fås genom att multiplicera det pris per enhet som fastställts i statsbudgeten med det kalkylerade elevantalet.

För elever med förlängd läroplikt kan kommunen få en förhöjning av statsandelen, denna förhöjning beräknas så att man multiplicerar grundpriset för grundläggande utbildning med 2,41, beloppet man får multipliceras sedan med antalet elever och utökas sedan med det belopp man får när man multiplicerar grundpriset för grundläggande utbildning med 3,86 och multiplicerar detta belopp med antalet gravt handikappade elever.

För utbildning utomlands tilldelas kommunen det belopp som fås genom att multiplicera elevantalet med det grundpris för grundläggande utbildning som årligen fastställs av statsrådet.

För elever i internatskola tilldelas kommunen ett belopp på 26 % av det genomsnittliga priset per enhet som fastställts för grundläggande yrkesutbildning. För elever som undervisas vid skolhem får den privata anordnaren av denna undervisning tilläggsfinansiering som beräknas genom att multiplicera grundpriset för grundläggande utbildning med 1,51 och sedan multiplicera denna produkt med antalet elever.

Kommunen kan beviljas pengar för de tilläggskostnader som uppkommer på grund av flexibel grundläggande utbildning, detta belopp beräknas genom att

multipluera antalet elever som deltar i flexibel undervisning med det per elev bestämda priset per enhet för utbildningen i fråga.

4.6 Verktyg för uträknandet av statsandelen

Precis som för år 2009 finns det på kommunerna.net verktyg för uträknande av statsandelarna även för åren efter reformen. Följande bild är hämtad därifrån och beskriver uträknandet av statsandelen för grundläggande utbildningen för år 2010.

STATSANDELAR I EN PENNINGSTRÖM / UNDERVISNING OCH KULTUR

(Färgade fält ifylls)

Kommun:

1. Förskola och grundläggande utbildning	Koefficient	Kalkylerade kostnader
Landsomfattande uppgifter		
Kalkylerat genomsnittligt grundpris	6 604,64	
Kommunens uppgifter:		
Invånarantal	<input type="text"/>	
varav:		
- 6-åringar	<input type="text"/>	
- 7 - 12-åringar	<input type="text"/>	
- 13 - 15-åringar	<input type="text"/>	
6 - 15-åringar sammanlagt	0	
Grunddel och förhöjningar i den	0	0,77
Befolkningstäthet (om under 40 inv/km ²):	<input type="text"/>	0
<i>(Mata in kommunens befolkningstäthet i cellen ovan)</i>		
Tilläggsförhöjning om befolkn.tätheten under 4 inv/km ² :		0
<i>(Tilläggsförhöjningen räknas ut automatiskt om befolkn.tätheten < 4)</i>		
Antal 13 - 15-åringar	0	0,30
Tvåspråkig kommun (om är, värde=1)	<input type="text"/>	0,04
Skärgårdskommun 1 (om är, värde=1)	<input type="text"/>	0,06
Skärgårdskommun 2 (om är, värde=1)	<input type="text"/>	0,25
Antal svenskspråkiga 6-15-åringar	<input type="text"/>	0,12
Antal 6-15-åringar med främmande språk	<input type="text"/>	0,20
Förhöjningar		0
Förskola och grundläggande utbildning sammanlagt		0

(Bild 4. Statsandelar i en penningström/ Undervisning och kultur. Källa; Kommunförbundet)

5. PRAKTISK DEL

Detta kapitel innehåller den praktiska delen av arbetet. Kapitlet kommer att bestå av uträkningen av statsandelen till den grundläggande utbildningen i Vasa för år 2009 och år 2010. Uträkningarna är gjorda enligt den teori som beskrivits i den teoretiska delen av arbetet samt enligt information som finns att tillgå på utbildningsstyrelsens hemsidor.

Den grundläggande utbildningen i Vasa ges av skolor som till största delen upprätthålls av staden. I de grundskolor som upprätthålls av Vasa stad gick 4 953 elever år 2010, av dessa gick 1 173 elever i svenskspråkiga skolor.

I Vasa sköts den finsk- och svenskspråkiga grundläggandeutbildningen av *Verket för fostran och utbildning*. Verket för fostran och utbildning sköter där utöver också om småbarnsfostran samt Kuula-institutet, de här två andra delarna behandlas dock inte här eftersom de inte är relevanta för detta arbete.

5.1 Beräkning av statsandel till grundläggande utbildningen i Vasa år 2009

Statsandelen för den grundläggande utbildningen beräknas alltså utgående från antalet elever och per elev på basis av priset per enhet. År 2009 var elevantalet i Vasa 5 039, det genomsnittliga priset per enhet för den grundläggande utbildningen var 6 503,76€. För att bestämma de kalkylerade kostnadernas grunddel, per elev, för den grundläggande utbildningen multipliceras det här genomsnittliga priset per enhet med 0,77 vilket ger en grunddel på $(6\,503,76 * 0,77) = 5\,007,90\text{€}/\text{elev}$. Till denna grunddel tillkommer sedan förhöjningar enligt vad som tidigare beskrivs i kapitel 3.3 Höjning av grunddel.

Eftersom att Vasa inte är en skärgårdskommun och inte har en befolkningstäthet mindre än 40, kommer dessa faktorer inte att påverka grunddelen. I Vasa är talet för skolnätsfaktorn per elev 0, vilket innebär att inte heller detta kommer att påverka grunddelen.

Vasa är en tvåspråkig kommun vilket gör att grunddelen höjs med summan av grundpriset, som alltså är det genomsnittliga priset per enhet, multiplicerat med 0,04. Detta innebär att 5 007,90 höjs med $(6\,503,76 * 0,04) = 260,15\text{€}/\text{elev}$.

Höjningar görs också baserat på olika elevantal och beräknas då som det genomsnittliga priset per enhet multiplicerat med ett bestämt tal. Detta belopp multipliceras sedan med det elevantalet i fråga. För att få höjningen per elev divideras sedan summan med det totala antalet elever inom grundläggande utbildningen.

Följande elevantal och koefficienter påverkar höjningen av grunddelen;

Antalet elever	Koefficient
Antalet elever i årskurs 7 – 9 = 1 771	0,3
Antalet gravt utvecklingshämmande elever = 22	0,4
Antalet andra funktionshämmande elever = 118	2,5
Antalet andra elever i specialundervisning = 465	0,5
Antalet elever som deltar i undervisning på svenska = 1 164	0,12
Antalet elever som har främmande språk som modersmål = 323	0,2

Så höjningen av grunddelen görs per elev enligt följande;

$$\begin{aligned} \text{Antalet elever i årskurs 7 – 9: } & (6\,503,76 * 0,3) * 1\,771 = 3\,455\,448 / 5\,039 \\ & = 685,74\text{€}/\text{elev} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Antalet gravt utvecklingshämmande elever: } & (6\,503,76 * 0,4) * 22 = 572\,330,90 / 5\,039 \\ & = 113,58\text{€}/\text{elev} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Antalet andra funktionshämmande elever: } & (6\,503,76 * 2,5) * 118 = 1\,918\,609 / 5\,039 \\ & = 380,75\text{€}/\text{elev} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Antalet andra elever i specialundervisning: } & (6\,503,76 * 0,5) * 465 = 1\,512\,124 / 5\,039 \\ & = 300,08\text{€}/\text{elev} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Antalet elever som deltar i undervisning på svenska: } & (6\,503,76 * 0,12) * 1\,164 = \\ & 908\,445 / 5\,039 = 180,28\text{€}/\text{elev} \end{aligned}$$

Antalet elever som har främmande språk som modersmål: $(6\,503,76 \cdot 0,2) \cdot 323 = 420\,142,9 / 5\,039 = 83,38\text{€}/\text{elev}$

Den sammanlagda statsandelen per elev i Vasa 2009 var alltså:

Grunddel	5 007,90€	
+ tillägg	260,15€	tvåspråkighet
	685,74€	elever i årskurs 7-9
	113,58€	gravt utvecklingshämmande elever
	380,75€	andra funktionshämmande elever
	300,08€	andra elever i specialundervisning
	180,28€	elever som deltar i svenskspråkig undervisning
	83,38€	elever med främmande språk som modersmål

TOTALT 7 011,86 €/elev

Den totala statsandelen till den grundläggande utbildningen blir då 7 011,86 multiplicerat med det totala antalet elever, vilket är 5 039st. Beloppet blir då 35 332 782 €.

Statsandelen skall sedan utjämnas på grund av skatteutjämningen kommunerna emellan. Detta görs genom att man multiplicerar statsandelen med ett tal som år 2009 var 0,957130. Talet anges av staten efter denna utjämning var den slutliga statsandelen till den grundläggande utbildningen i Vasa år 2009 följande;

6 711,26 €/elev,

33 818 062 € totalt.

5.2 Beräkning av statsandel till grundläggande utbildningen i Vasa år 2010

Statsandelarna i en enda penningström beräknas, som tidigare nämnts, som en grunddel samt förhöjningar. Grunddelen räkas ut genom att multiplicera ett totalt grundpris med 0,77. Det kalkylerade genomsnittliga grundpriset år 2010 är 6 604,64€. För att beräkna grunddelen behöver man känna till följande antal invånare i kommunen;

6- åringar	618 st
7 – 12-åringar	3 555 st
13 -15-åringar	1 965 st
Svenskspråkiga 6 – 15-åringar	1 501 st
6 – 15-åringar, främmande språk som modersmål	424 st
Totalt 6 – 15-åringar	6 138 st

Antalet 6-åringar i kommunen skall tas i beaktande genom att man multiplicerar dem med 0,91. Detta ger ett tal på 562,38 och leder till att det antal invånare som skall multipliceras med grundpriset är följande; $3\,555 + 1\,965 + 562,38 = 6\,082,38$. Detta multipliceras med 6 604,64 = 40 171 930. Det är sedan det här totala grundpriset som skall multipliceras med 0,77 vilket leder till en summa på 30 932 386. Denna grunddel kommer höjas enligt de aktuella höjningarna som finns närmare beskrivet i kapitel 4.3 Höjning av grunddel.

För Vasas del påverkar inte befolkningstätheten grunddelen. Kommunen är inte heller en skärgårdskommun vilket gör att detta inte heller kan höja grunddelen. Det som däremot höjer grunddelen är att Vasa är en tvåspråkig kommun. Detta höjer grundpriset med det belopp som fås när man multiplicerar grundpriset, alltså $40\,171\,930$, med $0,04 = 1\,606\,877$ €.

De följande förhöjningarna är beroende av de olika åldersgrupperna i kommunen. Grundpriset multipliceras med det tal som fås när man dividerar antalet 13 -15-åringar med antalet 6 - 15-åringar och multiplicerar kvoten med 0,30. Detta ger grunddelen en höjning med; $(1\,965 / 6\,138) * 40\,171\,930 = 12\,860\,515 * 0,30 = 3\,858\,155$ €.

Grundpriset multipliceras med det tal som fås när man dividerar antalet svenskspråkiga 6-15-åringar i kommunen med antalet 6-15-åringar och multiplicerar kvoten med 0,12. Detta ger grunddelen en höjning med; $(1\ 501 / 6\ 138) * 40\ 171\ 930 = 9\ 823\ 732 * 0,12 = 1\ 178\ 848\ €$

Grundpriset multipliceras med det tals om fås när man dividerar antalet 6-15-åringar med främmande språk som modersmål med antalet 6-15-åringar i kommunen och denna kvot multipliceras med 0,2. Detta ger grunddelen den slutliga höjningen med; $(424 / 6\ 138) * 40\ 171\ 930 = 2\ 774\ 992 * 0,2 = 554\ 998\ €$.

Statsandelen enligt modellen med en enda penningström kommer alltså år 2010 att ge den totala summan;

Grunddel	30 932 386 €
+ tillägg	
tvåspråkighet	1 606 877 €
13 – 15-åringar	3 858 155 €
Svenskspråkiga 13 -15-åringar	1 178 848 €
6 - 15-åringar, främmande språk som modersmål	554 998 €
TOTALT	38 131 264 €

Eftersom att det i och med reformen tagits i bruk ett nytt system med hemkommunsersättningar måste även detta tas i beaktande vid uträknandet av statsandelen. Gällande hemkommunsersättningen tillkommer naturligtvis utgifter för de elever som har Vasa som hemkommun men som undervisas i någon annan kommun. De elever som dock är intressanta när det gäller den statsandelen som Vasa får, är de som har en annan kommun som hemkommun men som undervisas i Vasa och som Vasa då alltså får ersättning för.

I följande tabell ser man från vilka kommuner elever som Vasa ordnar utbildning åt kommer, samt hur många elever som kommer från kommunerna i fråga och till vilken åldersgrupp de eleverna hör. Grunddelen som också finns med för varje kommun beräknas kommunvis på basen av det vägda antalet elever enligt vad

som tidigare beskrivits i kapitel 4.4.2 Hur hemkommunsersättningen beräknas.
 Denna information om alla kommuners grunddel och elevantal har hämtats från
 finansministeriets beslut om hemkommunernas grunddelar 2010
 VM/2665/02.02.06.00/2009.

Hemkommun	Grunddel	Elevantal				totalt
		6-åringar	7-12-åringar	13-15-åringar	16-åringar	
Helsingfors	5 565,22	1	5	0	0	6
Hämeenkyrö	5 499,11	0	0	1	0	1
Ingå	6 367,00	0	1	0	0	1
Karleby	5 639,02	1	1	1	0	3
Korsnäs	6 747,56	0	1	2	0	3
Kurikka	5 682,02	0	0	1	0	1
Laihia	5 722,04	0	0	1	0	2
Malax	7 204,17	0	2	5	0	7
Korsholm	6 252,85	0	22	17	1	40
Nakkila	5 286,46	0	1	0	0	1
Oravais	6 873,07	0	2	1	0	3
Raseborg	6 142,83	0	0	1	0	1
Seinäjäoki	5 162,07	2	0	0	0	2
Vimpeli	5 880,99	0	0	1	0	1
Virrat	6 235,23	0	1	0	0	1
Lillkyro	5 385,00	0	0	5	0	5
Vörå-Maxmo	6 974,74	0	3	3	0	6

(Tabell 5. Hemkommunsersättning till Vasa stad del 1. Källa

VM/2665/02.02.06.00/2009.)

Grunddelen höjs sedan så att;

antalet 6-åringar multipliceras med 0,91*grunddelen,

antalet 7 - 12-åringar multipliceras med 1*grunddelen och

antalet 13 - 15-åringar multipliceras med 1,35*grunddelen.

Följande tabell visar per kommun hur mycket den sammanlagda hemkommunsersättningen blir per åldersgrupp när grunddelen har höjts.

Hemkommun	Hemkommunsersättningar, inkomster			
	6-åringar	7-12-åringar	13-16-åringar	totalt
Helsingfors	5 064	27 826	0	32 890
Hämeenkyrö	0	0	7 424	7 424
Ingå	0	6 367	0	6 367
Karleby	5 132	5 639	7 613	18 383
Korsnäs	0	6 748	18 218	24 966
Kurikka	0	0	7 671	7 671
Laihia	0	0	15 450	15 450
Malax	0	14 408	48 628	63 036
Korsholm	0	137 563	151 944	289 507
Nakkila	0	5 286	0	5 286
Oravais	0	13 746	9 279	23 025
Raseborg	0	0	8 293	8 293
Seinäjäoki	9 395	0	0	9 395
Vimpeli	0	0	7 939	7 939
Virrat	0	6 235	0	6 235
Lillkyro	0	0	36 349	36 349
Vöörä-Maxmo	0	20 924	28 248	49 172

(Tabell 6. Hemkommunsersättning till Vasa stad del 2. Källa

VM/2665/02.02.06.00/2009)

Detta innebär att den totala summan som Vasa får i hemkommunsersättning för elever som får undervisning i Vasa men har någon annan hemkommun totalt uppgår till **611 388 €** år 2010.

För att beräkna statsandelen som tilldelas kommunen för grundläggande utbildningens driftskostnader, enligt kapitel 4.5 Statsandel för driftskostnader för den grundläggande utbildningen, behöver man information om vissa elevantal samt de gällande koefficienterna för beräkningen. Följande elevantal påverkar Vasas statsandel för finansiering av driftskostnaderna år 2010. Informationen om elevantalen är hämtade från utbildningsstyrelsen:

	Elevantal	Koefficient
Påbyggnadsundervisning	19	1,21
Förberedande undervisning för invandrare	111,5	2,39
Grundläggande utbildning andra än läropliktiga	11	1,35
Elever med förlängd läroplikt	120	2,41
Grundläggande utbildning gravt handikappade	33,5	3,86
Flexibel grundläggande utbildning	30	

Övriga grunder men behöver för beräkningen av statsandelen för driftskostnaderna är;

Grunddelen för hemkommunsersättning	5 632,28 € samt
Grundpriset för grundläggande utbildning	6 604,64 €

Med dessa siffror klargjorda kan man beräkna det belopp som kommunen tilldelas i statsandel för driftskostnaderna.

Påbyggnadsundervisning; $5\,632,28 * 1,21 = 681\,505,90 * 19 = 129\,486,10$ €

Förberedande undervisning för invandrare; $5\,632,28 * 2,39 = 13\,461,15 * 11,5 = 1\,500\,918$ €

Grundläggande utbildning för andra än läropliktiga; Grunddelen för hemkommunsersättningen skall här minskas med 49 % vilket istället ger en grund på 2 872,46. Beräkningen blir till följd av detta; $2\,872,46 * 1,35 = 3\,877,83 * 11 = 42\,656,07$ €

Elever med förlängd läroplikt; $6\,604,64 * 2,41 = 15\,917,18 * 120 = 1\,910\,062$ €

Gravt handikappade; $6\,604,64 * 3,86 = 25\,493,91 * 33,5 = 854\,046$ €

Flexibel grundläggande utbildning; priset som här är bestämt per elev är 3 300 €, detta multipliceras med antalet elever; $3\,300 * 30 = 99\,000$ €

Den totala statsandelen som Vasa stad tilldelas för den grundläggande utbildningens driftskostnader år 2010 är alltså;

För påbyggnadsundervisning	129 486,10 €
För förberedande undervisning för invandrare	1 500 918 €
För grundläggande utbildning för andra än läropliktiga	42 656,07 €
För elever med förlängd läroplikt	1 910 062 €
För gravt handikappade elever	854 046 €
För flexibel grundläggande utbildning	99 000 €
TOTALT	4 536 168 €

6. SAMMANFATTNING

Man kan konstatera att statsandelsreformen har fört med sig en hel del förändringar. Modellen med statsandelar i en enda penningström har införts för att göra statsandelssystemet mera enkelt och överskådligt. De största förändringar som reformen för med sig och som berör den grundläggande utbildningen är att statsandelarna sammanförs inom finansministeriets förvaltningsområde, bestämningsgrunderna när det gäller förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen blir invånarbaserade samt att ett hemkommunsersättningssystem införs.

De förändringar som reformen för med sig, påverkar kommunen en hel del, framför allt när det gäller det nya systemet med hemkommunsersättning. Innan reformen har kommunerna enbart behövt fokusera på hur många elever som går i skola i kommunen, vad eleven har för hemkommun har inte haft någon betydelse utan kommunen har fått sin statsandel baserat på det elevantal som går i skola i kommunen. I och med reformen är kommunerna nu tvungna att börja fokusera på vilka elever som har en annan kommun som hemkommun. Det är viktigt att skolorna håller noga reda på vilka datum eleverna börjar, slutar eller byter skola eftersom allt detta kommer att påverka hemkommunsersättningen.

Tidigare, innan reformen, har kommunerna fått ersättning för specialelever. Detta har varit ett problem eftersom att mer och mer elever blivit klassificerade som specialelever då de har gett en högre statsandel. I och med reformen får kommunerna inte längre denna ersättning. Efter diskussioner under min praktiktid vid verket för fostran och utbildning i Vasa kan jag konstatera att detta i sin tur kan medfölja problem eftersom att dessa specialelever i stort sätt kräver samma resurser som de handikappade eleverna. Detta innebär då att ersättningen inte motsvarar de verkliga kostnaderna och det blir svårt att trygga de resurser som specialeleverna behöver. Kommunerna blir också då, när det gäller hemkommunsersättningen, tvungna att fakturera varandra för de kostnader som överstiger ersättningen. Detta leder till en hel del extra arbete ur kommunernas synvinkel.

7. AVSLUTNING

I detta arbete har jag redogjort för vad statsandelen till den grundläggande utbildningen innebär, hur den beräknas samt hur den påverkas av statsandelsreformen som genomförts år 2010. Genom att beskriva hur statsandelen skall uträknas i den teoretiska delen har jag format en slags handbok för beräkningen. Genom att i den praktiska delen beräkna statsandelen till den grundläggande utbildningen i Vasa stad för åren 2009 och 2010 har jag gett ett praktiskt exempel på hur den teoretiska delen kan tillämpas. Jag har också försökt att i stora drag ge en övergripande bild av vad begreppet statsandel innebär samt hur reformen som helhet ser ut.

Som de huvudsakliga källorna till mitt arbete har jag använt mig av den gällande lagstiftningen i Finland, vilket gör teorin tillförlitlig. Information som jag använt i den praktiska delen av arbetet, som elevantal och andra bestämda belopp, för att kunna göra beräkningarna kan också anses vara tillförlitlig eftersom det är information utgiven av ministerier. Det är också samma information som använts när Vasa i verkligheten tilldelats sin statsandel för den grundläggande utbildningen.

Det skulle ha varit intressant att göra uträkningarna enligt gamla och nya systemet, med antalet elever för samma år för att lättare kunna se skillnaderna. Dock är detta svårt att genomföra eftersom informationen som finns att tillgå för de olika åren är så olika då beräkningsgrunderna ändrats.

7.1 Förslag till forskning

För att kunna se hur reformen egentligen påverkar kommunerna, vad som kommer att vara fördelarna och nackdelarna, behöver man göra jämförelser efter en längre tid. Vissa problem eller fördelar uppkommer först med tiden. I detta skede när reformen gjorts för enbart ett år sedan är det svårt att se de fulla effekterna. Det är också svårt för kommunerna att i detta skede se vad som kommer att lättare/svårare ur deras synvinkel efter reformen. Förslag till vidare forskning skulle vara att eventuellt göra en undersökning bland de anställda i kommunerna som reformen berör efter några år och se vad de anser vara fördelarna och nackdelarna med reformen.

KÄLLFÖRTECKNING

1. Tryckta arbeten

Suorto, Annika 2008. Kuntatalous – monen muuttujan summa. Suomen Kuntaliitto 2008.

2. Elektroniska publikationer

Beräkning av statsandelen 2010. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: <http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/statsandelarna-2010/Berakning-av-statsandelen-2010/Sidor/default.aspx>>

Björkwall, Jan 2010. Hemkommunsersättning och avtal. FIKT 5/2010. [online]. [hänvisning 22.3.2011] Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: http://www.kommunportalen.com/k_perussivu.asp?path=255;264;76738;77729;163952>

Heikkilä, Jouko 2010. Sivistystoimen talous- ja rahoituspäivät. PDF. Suomen Kuntaliitto

Information om statsandelssystemet. Utbildningsstyrelsen. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: http://www.oph.fi/finansiering/statsandelar/om_statsandelssystemet>

Kommunernas statsandelsreform 2010. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: <http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/kommunernas-statsandelsreform-2010/Sidor/default.aspx>>

Lehtonen Sanna 2010, Esi- ja perusopetuksen rahoitus osana kunnan peruspalvelujenvaltionosuutta, esi- ja perusopetuksen kotikuntakorvausjärjestelmä PDF. Yleissivistävän koulutuksen opiskelijahallinnon koulutuspäivät 6.9.2010, Helsinki. Valtiovarainministeriö.

Statsandelarna 2010. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: <http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/statsandelarna-2010/Sidor/default.aspx>>

Statsandelarna i modellen med en enda penningström 2010. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: URL:<http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/statsandelarna-2010/statsandelarna-i-modellen-med-en-enda-penningstrom-2010/Sidor/default.aspx>

Statsandelssystemets innehåll 2010. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: <http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/statsandelarna-2010/statsandelssystemets-innehall-2010/Sidor/default.aspx>>

Statsandelssystemet t.o.m 2009. Finlands kommunförbunds webbtjänst. [online]. Tillgänglig i form av www-dokument: <URL: <http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/ekonomi/finansiering-beskattning/statsandelar/statsandelssystemet-2009/Sidor/default.aspx>>

3. Källor utan egentlig författare

Kommunallag 17.3.1995/365

Lag om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet 29.12.2009/1705

Lag om grundläggande utbildning 21.8.1998/628

Lag om statsandel för kommunal basservice 29.12.2009/1704

Opetushallitus, Rahoitusjärjestelmän raportit

Valtionosuus/Rahoitussovellus 2009

Valtionosuus/Rahoitussovellus 2010

Päätös kuntien kotikuntakorvauksen perusosista vuodelle 2010

Valtiovarainministeriö. VM/2665/02.02.06.00/2009

Regeringens proposition Rp 174/2009 om statsandelsreformen 2.10.2009

Verket för fostran och utbildning. Nämnden för småbarnsfostran och grundläggande utbildning. BUDGET 2010.